

Podľa dnešného evanjelia (Lk 9, 28b – 36) sa Ježišovi podobáme viacerí, ktorí milujeme turistiku. On sa dnes rozhodol ísť na vysoký vrch do samoty a berie so sebou aj svojich troch „kamarátov“.

Rozmýšľali ste niekedy o tom, z čisto ľudského hľadiska, prečo si vybral práve týchto?

Ježiš

odchádza na vysoký vrch, avšak nie preto, aby obdivoval krásu okolitej prírody, zrelaxoval, uvoľnil vyťaženie a prepracovanú myseľ, ako to robievame my. On odchádza, aby sa stretol so svojim nebeským Otcom. Udivujúce je, že si na takéto stretnutie nevybral jeruzalemský chrám, kde sídlila archa zmluvy a tam prebýval Pán. On išiel na vysoký vrch do samoty...

Po

namáhavom výstupe premôže učeníkov únava. Zaspali. V tom čase prichádzajú dvaja muži, ktorí sa rozprávajú s Ježišom. Evanjelista Lukáš hovorí, že to boli Mojžiš a Eliáš. Dokonca ich spoznal aj Peter, keď navrhol Ježišovi, že urobí tri stánky. A to práve vo chvíli, keď títo dvaja už odchádzajú. Prirodzené sa stretlo s nadprirodzeným. Nadprirodzenou milosťou získava Peter poznanie, že títo dvaja muži nie sú náhodní turisti, ktorí sa pýtajú Ježiša na cestu. Nie sú to ani jeho spoločníci, ktorí ostali na nich čakať dole. Peter, hoci ešte rozospatý, chápe, že sa udialo niečo výnimočné. Skrze toto stretnutie poznáva, že Ježiš nie je len hocijaký rabín. Ved' s ním tu a teraz práve hovoria najväčšie osobnosti židovskej histórie.

Prichádza ktosi ešte vznešenejší, ako boli títo dvaja proroci. Prichádza sám Stvoriteľ, sám Boh, sám Divotvorca a skutočný Otec Ježiša Krista. Až keď prehovorí on, učeníkov premôže hrôza. Boh ukrytý v oblaku nehovorí k Mojžišovi a Eliášovi, ale priamo k nim. Nehovorí ani so svojim Synom. Hovorí s jeho učeníkmi. Jeho hlas nie je káravý, napriek tomu ich premôže hrôza. Boh, zahalený oblakom, im dáva uistenie a radu do celého ich života: „Toto je môj milovaný Syn. Počúvajte ho!“ Nič viac, nič menej. A predsa v týchto slovách je obsiahnutá celá náuka Boha: „Mám Syna, jeho počúvajte. Hovorí k vám vašou rečou. Hovorí vám moje slová. Sú to slová pokoja a lásky. Počúvajte ho.“

Toto

stretnutie je akoby zrkadlo nastavené na nás, aby sme sa pozreli na naše stretnutia. Denne sa stretávame s ľuďmi, ktorých nám Pán pošle do cesty. Aký je náš rozhovor s nimi? Odchádzajú plní svetla a radosti, že sa s nami stretli? Alebo od nás radšej zutekali? Čo vyžarujeme? Sme pozorní a prívetiví? Alebo sme plní predsudkov a súdov, že radšej sa tvárime, že nevidíme, nepočujeme?

V dnešnom evanjeliu Boh nepovedal veľa. Ale v tej jednej vete povedal všetko. Pripomenul nám, že mu na nás záleží. Nezabúdajme na to a posuňme to ďalej.

Radka

Foto: halfpoint.sk

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)